

haberet. Quem Proteus edocuit iram Deorum esse: quidd Troja esset devicta: ideoque hac fieri debere: nimirum, hecatomben, cum centum armenta occidantur. Itaque Menelaus fecit: tum demum post octavum, quam ab Illo decesserat, annum, cum Helena in patriam redit. Ovid. 1. Fastor. v. 373.

Ovid. Ille suam faciem transformat, & alterat arte. Mox domitus vincis, in sua membra redit.

Helenam tunc à Menelao non fuisse occisam, Veneris auxilio tribuunt Poetæ. Homerus potioni quam confecerat in oblivionem omnium malorum, quæ apud Ægyptios dicebatur Pharmacum lætitie, ut videbitur, 3. Jul. de quo Philostr. 7. de Vit. Apollonij, cap. 11. ex Homer. Allegoricum hujusmodi poculum arbitrantur Plutarch. in sympo. lib. 1. quæst. 1. & Macrob. lib. 7. Saturnal. cap. 1. sed verè pharmacum confectum ex herba Hepenthe, à qua hilaritas, diximus, 9. Februar, à n. 27. ex probatis AA. quod etiam astruit Athenæus, 5. n. 9. Herodot. d. & Joann. Spondan. in Odyss. 4. Unde dictum poculum Crater Helena, quod illa propinavit Lacedæmone ad Telemachi adventum; ut Homer. ibid. succinit, à v. 221.

Absque dolore inducta sic oblivione malorum. Hoc habuit Jove nata probum præsensque venenum, Quod Polydamna, Thoni donaverat uxor. Ægypti qua terra ferax fert plurima mīsim:

Multa quidem proba, multa autem damnosa venena. Huc etiam Ægypti Dij me tenere, reverti Conantem, quibus haud tuleram solemnia sacra.

32 Hac in die à nonnullis signatur victoria Xerxis ad Thermopylas, causam Græciæ propugnante Leonidâ, Spartanorum Rege, mortuo & victore; sed aptius hujusmodi Xerxis Cadmea victoria in æstate figuratur, uti videbitur, 14. Jul. Licet cuncta gesta à Xerxe celeriter facta, nequibant patrii ita brevi tempore; cum diuturnius vel ad movendum exercitum, necessarium: maxime cum referat Diodorus Sicul. lib. 11. n. 262. Bellum Medicum durasse per biennium. Videlis, 13. Februar. n. 25.

33 Eadem die post ann. 75. contigit victoria Lyfandri Lacedæmonis de Atheniensibus ad Ægos-Potamos, qua omninò nomen Atheniensium deletum, immò Athenæ post captæ, & pro Archonte civium certicibus impositi triginta tyranni, ut videbitur, die 16. à n. 23. Jam enim Lyfander legatum Alcibiadis (tunc clasis Præfecti, quem Lyfander propter calliditatem, haud per vires formidabat) nomine Antiochum

vicerat; quia aberat Alcibiades, qui severe, cum discederet, jusit, nullo modo, estò victoria arderet, cum Lyfandro confingere: ipse enim sciebat levatam esse oppressionem Lacedæmonum à Cyro, Danij Regis Persarum filio; unde hostilis clasis jam per æquor vagabatur, 70. navibus. Verùm Antiochus naturâ præcept, suoque Marte egregium facinus perpetrandum cogitans in conflictu vitam, quindecimque naves longè præstantissimas amisit. Qua utique clade Athenis audita, Alcibiades ignominiosè exauctoratus est, & Conon Alcibiadi suffectus, habens ante oculos, cui Duci successit, classem maximâ industriâ exornat; sed navibus exercitus deerat. Justin. Histor. lib. 5. & Diodor. Sicul. 13. n. 368.

34 Lyfander autem à Cyro degente Sardis, rebus omnibus instructus, monitusque ne confingeret, nisi numero navium longè superior; digressus, ad Ægos-Potamos venit cum classe, quo in loco versabantur Athenienses; sed adeo eum contemnentem, ut à navibus suis longè abirent. Absentiam virorum fortium vacuis navibus, deprehendit Lyfander; & viriliter in classem Cononis irruit: eamque capit, priusquam milites Ducesque digressi eas subirent: tantum Cononis navis cum septem alijs arma corripere: at in tanta rerum perturbatione, de fuga potiùs, quam prælio cogitarunt. Quapropter Conon fugit in Cyprum, veritus populi Atheniensis ex dolore furorem. Lyfander incuentâ victoriâ Spartæ dominatum Græciæ dedit & Atheniensibus abstulit: quem illis Conon prius astruxerat inclytâ victoriâ de Lacedæmonibus partâ, clasis eorum Duce Pisandro. De illa ergo in Conone Amil. Probus: Hos apud Cnidum adortus, magno prælio fugat, multas naves capit, complures depimit: quâ victoriâ non solum Athenæ, sed etiam cunctâ Græciâ, que sub Lacedæmoniorum fuerat imperio, liberata est. Verùm in sententia Theopompj & Diodor. Sicul. à n. 442. factum posterioribus temporibus.

35 Ergo Lyfander scuto areo in navi elato, quod signum hostes invadendi; tubâ clasicum cecinit; & universam Atheniensium classem, exceptis navibus cum Conone abeuntibus, gloriosè cepit: alligatisque ad suas ad tibie cantum & pæana Lampfacum revertitur. Fuere, qui juxta ejus navem (ait in eo Plutarch.) cum primum è portu contra hostes proveheretur, ab una parte Castoris, ab altera Pollucis stellam ad gubernacula assulisse; dicerent. Quidam lapidis casu eam rem præmonstratam fuisse, asse-

Hecatomben.

Pharmacum lætitie.

Hepenthe herba.

Crater Helena.

mer.

Victoria Xerxis ad Thermopylas.

Victoria Lyfandri de Atheniensibus.

Alcibiades exauctoratus & suffectus Conon.

Qui victus cum classe à Lyandro.

Ejus de Spartanis victoria.

Portenta in Lyfandri victoriâ.

fferunt. Decidit enim de celo ingens lapis ad Ægos-Potamos: ostenditurque adhuc, & ab ijs qui Cheronensium inhabitant, colitur. Ferunt Anaxagoram prædixisse; quoniam cælestia corpora mutuo essent connexa; fore, ut agitatione eorum aliquando labefactatum avulsimumque decideret. Neque verò stellas esse in ijs locis, ubi cornuntur, sed quia lapidea sint & gravia corpora lucere ea refractio in ipsis aëre: circummagi autem constricta verigine, & vehementiâ motus cælestis, eumque motum compactorum corporum ita obtinuisse, ne colum rueret (Præclarum utique ratiocinium! de quo jam actum, Tom. 7. T. 8. à n. 85. & refert Diodor. Laert. in eo, lib. 2. Ita ergo etiam fictum, Atlantem quotidie malleo tundere stellas convulsas, defixas aut reflexas, ne continuo motu cadant.) Anaxagore testimonium fert Damachus, in opere de Religione scribens; antequam is lapis decideret, septuaginta quinque continenter diebus visum fuisse in celo corpus igneum pragrando, & nubis inflammata simile, non otiosum, sed quod varijs neque continenibus, sed veluti fractis motibus ferretur; ita ut ejus jactatione avulsa, & dilata in varias partes, fragmenta fulserint stellarum salentium modo.

36 Victoriâ, Agiam vatem divinasse Lyfandro, inquit Pausanias, cap. 92. Petav. 1. p. Ratonar. lib. 3. cap. 9. refert in April. Sunt statua è regione qua Lacedæmonij Atheniensibus victis dedicarunt Delphis: Castores nempe, Jupiter, Apollo, Diana, cumque his Neptunus & Lyfander, à Neptuno coronam accipiens: Abas præterea, quo vate usus est Lyfander, & qui fuit pratorij navis gubernator. Pausan. cap. 325. Lyfander ex manubijs aream sui statuanam Delphis posuit, & uniuscujusque Præfectorum navibus, & stellas Castorum aureas, que ante Leutricam pugnam de medio sublata sunt. Primum enim ei Græcorum ara sunt à civitatibus posita tanquam Deo & sacrificia peracta in ejus honorem. Ita in eo Plutarch. Multa in patriam clara fecit, sed plura incommoda: qua de causa ambigitur à Pausania, cap. 307. An Lyfandri principatus plus detrimenti Spartanis, quam emolumenti attulerit?

Statua Lyfandro, & socijs pugne.

Habitus Dens.

DIES IV. MARTIJ.

IV. N. 1 Grad. 14. Solis in Piscibus, in quo Favonius, vel Auster flat. Colum. Qui habuerint in horoscopo, maximis gaudebunt dignitatum insignibus; sed à piratis occiduntur. Jul. Firmic. Arcturus simul emergit. Ptol. Ala dextra Pegasi vestpe Tom. 1. Ephemer.

re occidit. K. R. P. De Pegaso fusè, Isag. Januar. à n. 4. Ab Hebr. & Arabibus dicitur Equus cornutus. Kirch. d. cap. 6. Ad Hygin. de Poetic. Astronomic. n. 19. & Sign. cælest. n. 17. German. Cæl. d. n. 15.

Albo fulget Equus, tres armo, sed latera æquis

Distingunt spatijs: capiti cristissima forma Veloces agitat pennas, & sidere gaudet. Pegalus typus fuit Africæ inter Romanos, ut videtur in numismatibus Augusti apud Goltz. in eo Tabul. 35. & Hemelar. in Tiber. Tabul. 4. Vir ligna secans in silva. Sphær. Arab. Hac die Josephus se manifestavit fratribus Frater, continuato majore apparatu convivio, quod à die primo, quo denuò cum Benjamin venerant Memphim, Ægypti præfectus instituerat; exitu felicissimo tragœdiæ compositæ fratribus, fictæque officiosè, ut jocaretur, qui pridem propter illos & ab illis tot indigna perpeius. Vid. 29. Februar. à n. 1. Reuclin.

2 Anno 2. à libertate Israelis de populo superstitioso, oblatio Elisur pro tribu Ruben in dedicatione Tabernaculi, eisdem muneribus quibus alij Principes. Numer. 7. 30. Anno 13. è Thare venerunt Israëlita usque in Methca, Mansion. 25. ibique degerunt usque in 18. April. ann. 14. Ab hinc anno 26. placet Adrichomio reversos ad Josue exploratores Jericho: cui favet Serar. in 6. Josue, quæst. 31. Hac etiam die posterioribus temporibus patriam reliquit Ruth, sequens focrum Noëmi. Raschi. Serarius in Ruth 1. quæst. 27. cogitat exitum die 10. ita ut in itinere conficiendo tantum consumpti fuerint dies octo: probatque ex Strabone, qui lib. 16. ait: Ubi Judæam proximè attingit Petra; trium vel quatuor dierum ab ea iter est Jerichontem usque. Exitum refert Scriptura à v. 7. Noëmi valedixit nuribus, ut discederet salute dictâ cum bona gratia: verùm illæ remanere nolentes, abeuntena cum lachrymis felicibusque votis profectæ sunt tantisper. Egreffa est itaque de loco peregrinationis suæ cum utraque nuru: & cum pervenisset in viarum divortium, ut carperet quâ in Judæam; Orpha osculata Noëmi, reversa est ad populum suum & ad Deos suos. Mira sunt, quæ de illa commenti sunt Rabbini, potissimè Philo Biblius in suis Aniq. & Paraphrasis Chaldaica: igitur illapsa nocte dicebat à focru, fingunt Orpham, nimis salacem, cum centum viris & uno cane concubuisse, ex quorum copula conceptus est gigas Goliath: ideo venienti David adversus eum in funda & lapide; dixit.

Germ. Cæl.

Mansio 25 Methca.

Revertuntur exploratores Jericho.

Ruth reliquit patriam.

Orpha mater Goliath, ex quibus illum concepit.